

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XXV. évfolyam 1. szám, 2026. Húsvét

„Az én országom nem e világból való” (Jn 18,36)

Húsvéti népszavazás!

A zsidók legnagyobb ünnepe Húsvét, az egyiptomi rabszolgaságból való szabadulás hálás emlékezete. 33-ban az ünnep előtti napon, különleges esemény hozza lázba Jeruzsálemet. A Názáreti Jézust, akinek népszerűsége az egekbe szökött, letartóztatták. Istenkáromlással vádolták, mert messiási

igénnyel lépett fel. Mivel a hamis tanúk vallomása nem egyezett, Kajafás a főpap, bírói szerepéből kilépve, mint vádló támad Jézusra: **„Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus az Isten Fia! Jézus így felelt: Te mondtad. Sőt, azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőin. A főpap ekkor megszaggatta a ruháját, és így szólt: Istent káromolta! Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. Mit gondoltok? Azok így feleltek: Méltó a halálra! Azután szembeköpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték, és ezt mondták: Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged!”** (Mt 26,63-68) Döntött a nagytanács! Ahogy az Ószövetség hétszáz évvel korábban előre jelzi: **„Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, nepe vétke miatt éri a büntetés!”** (Ézs 53,8)

Nem sokkal ezelőtt, Róma megvonta a zsidó államtól a kivégzés jogát, ezért a Krisztust vádoló főpapok Pilátustól kénytelenek kieszközölni a halálos ítéletet. János apostol beszámol arról, hogy kora reggel elvitték Jézust a helytartóságra, és meghökkentő képmutatásról tanúskodnak, amikor nem mennek be a pogány helytartóságra, nehogy tisztátalanokká legyenek, hanem megehessék a páskavacsorát.

„Pilátus kiment hozzájuk, és megkérdezte: milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen?” A válasz elképesztő: **„Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.”** (Jn 18,29-30)

A római helytartót nem nagyon érdekelte a zsidók vallási vitája, ezért őelőtte politikai lázadással, a dávidi, nemzeti királyság felállításával vádolják Jézust. Pilátus zavarban van. Tudja, hogy Jézust vele akarják ártatlanul elítéltetni. Háromszor jelenti ki, hogy nem talállok benne semmi bűnt! Mégis felteszi a kérdést Jézusnak: **„Te vagy a zsidók királya?”** (Jn 18,33) **Jézus így felelt: Az én országom nem e világból való.”** (Jn 18,36) A zsidó vezetés hajthatatlan. Ezért Pilátus megkorbácsoltatja Jézust. A katonák gúnyból bíborba öltöztetik, fejére töviskoronát nyomnak. Majd a helytartó kivezetteti Jézust: **„Íme az ember!”** (Jn 19,5)

„A ti királyotokat feszítsem meg?” – kérdezi Pilátus. A válasz megdöbbenő: **„Nem királyunk van, hanem császáruk”** (Jn 19,15) –

mondják a főpapok. Pilátus hiába tiltakozik, hogy nem talál benne semmi bűnt, megfenyegetik, hogy elveszítheti méltóságát! **„Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja!”** (Jn 19,15) Kész a politikai csapda, és Pilátus már csupán a nép jóindulatában bízhat, mossa kezeit, és népszavazást rendel el. Eléjük állítja a Názáreti Jézust, és Barabbás Jézust. Két szabadító közül kell választaniuk. Az ember szíve beleremeg, amikor megérti, hogy Barabbásnak is Jézus volt a neve, és ez szabadítót jelent. Barabbás pedig azt jelenti: „atya fia”. Jézus pedig: az Atya Fia! Mindkettő szabadító, az egyik Rómától, a másik a bűntől szerette volna megszabadítani népét.

A nép dönt, a lázadó, a forradalmár mellett! A nép ritka kivétellel, a lázadók mellé áll. Végül átokkal kötelezték el magukat. **„Az egész nép így kiáltott: Az Ő vére mirajtunk és a mi gyermekeinken.”** (Mt 27,25) Már senki sem mondhatja, hogy csak a vezetők a bűnösök, a népfelség döntött.

A világtörténelem legnagyobb pere! Nem csupán azért, mert erről kétezer éve mindenki tud, hanem azért, mert ez a per ma is folyik. Minden nemzedéknek, sőt, minden egyes embernek szavaznia kell azóta is: Jézus, vagy Barabbás?! Jézus vagy a császár?! Inkább a gyűlölt császár, mint a Messiás király! Inkább a forradalmár, mint a békesség Fejedelme! Mintha mindenki vak volna. Tényleg nem látjuk az ember történelmét, amely most eljutott a végkifejlethez. A történészek a marxizmus nyakába százmillió ember életét varrják, és mintha ez végképp senkit se érdekelne. Ma is a legsikeresebb ideológia az ú.n. neomarxizmus. Az európai tömegek döntenek: inkább az ateizmus, mint az Úr Jézus! Inkább az erkölcstelenség, mint a szent élet! Inkább a háború, mint a béke.

Most eljutott az emberiség oda, hogy a legnagyobb döntés előtt áll hamarosan: Krisztus vagy Antikrisztus? Bár ez már Jézus Krisztus perében is nyilvánvaló. Azt már előre tudjuk, hogy a népfelség a végső időben miként fog dönteni, de vajon mi keresztények felkészültünk-e a legnagyobb népszavazásra? Mert akár most, vagy majd akkor, a saját életem és halálom örök kérdésében kell döntenem. Ma még tart a kegyelem korszaka, mert akkor ott Jeruzsálemben, Jézus értünk adta drága életét! De nekem és neked is dönteni kell, Jézus mellett!

És az Atya? Az Atya is döntött, akkor és ott Jeruzsálemben. Isten is Barabbás, a lázadó fia mellett döntött, érte adta Egyetlen Fiát, hogy

visszakapja lázadó, bűnös, elveszett fiát. Az Atya viszont a hatalmat Krisztusnak adta: Jézus így fogalmaz: **„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.”** (Mt 28,18) Az Atya csak azoknak ad kegyelmet, akik meghódolnak Szent Fia előtt; a Kereszt Krisztusa előtt! A többi lázadó ítéletre megy, igazságos ítéletre! Ezért én már régen döntöttem az Úr Jézus mellett; neked is döntened kell, mert jaj azoknak, akik saját igazságukban bíznak.

És Barabbás? Meglátta Őt! – írja Túrmezei Erzsébet „Aki helyett a Krisztus vérezett” című versében: *(részletek)*

*“Barabbás!” Hah, már nem a rém hívása.
Ezer torokból tör ki: Ó, elég!
Ez a halál! Jön értem. Sírom ássa
és nem kiálthatok felé: Ne még!*

*Most! Súlyos léptek... fegyver csörrenése...
csikordul a zár... szoborrá meredt
minden tagom... egy érdes hang: “Barabbás,
szabad lettél. Le a bilincseket.”*

*Merre? Hová? Nagy céltalan örömmel
rohantam, mígnem bőszen tömegbe vitt,
zúgó tömegben torpant meg a lábam.
Pilátust láttam, népem véneit...*

*s ott állt egy ember: nagy szűrő tövissel
megkoronázott, véres, tört alak.
Vállán vörös palást, kezébe’ nádszál.
Hogy le nem roskad annyi kín alatt!*

*Ki ez az ember? Megkövülten álllok.
Énrám tekint. Ki Ő? Mit véthetett?
Valaki szól: “A názáreti Jézus.
Őt feszítik meg Barabbás helyett.”*

*Oly hosszú út vezet a Golgotára...
Én végigjártam. Két lázas szemem
odatapadt vonagló alakjára,
ott égett minden gyilkoló szegen.*

*Már csak szeretni, simogatni vágytam,
haladni csendesen, mint Ő haladt,
aki helyettem roskadt le a porba
Golgota útján a kereszt alatt.*

*Helyettem. Énhelyettem! Énhelyettem!
Ez a szó zengi át az életem.
Napfény gyanánt ez tündököl felettem,
s ez nyitja meg a mennyet is nekem.*

*“Ki az? Ki zörget?” – kérdik majd. “Barabbás,
aki helyett a Krisztus vérezett.”
S kitárják akkor ujjongó örömmel
a gyöngykaput fehér angyalkezek.*

Ittzés István, evangélikus lelkész

***„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben:
ott vagyok közöttük.” (Mt 18,21)***

Ökumenikus világimanapi istentisztelet

Az idén hatodik alkalommal csatlakozott gyülekezetünk ahhoz a kezdeményezéshez, hogy egy március eleji napon, a világ minden táján, ökumenikus egységben álljanak meg a keresztények és egy akarattal könyörögjenek Istenhez.

Ilyenkor az istentiszteletnek különleges menete van, és vidám közösségben sokan veszünk részt a szolgálatban: a női kör és a férfikör tagjai, valamint az énekkar is.

Ezúttal a
Nigériában élő
testvérek jelölték ki
e nap témáját a
Máté 11,28 szerint:

**„Jöjjetek
énhozzám
mindnyájan,
akik
megfáradtatok
és meg vagytok
terhelve, és én
megnyugvást
adok nektek.”**

Ez a hívás Jézustól hangzik mindazok felé, akik nehéz terheket cipelnek. Azaz, mindannyian meghívást kaptunk arra, hogy jöhetünk, amint vagyunk. Tegyük le mindazt, ami lehúz, ami nehéz, hogy megnyugvást találhassunk!

Nigéria – ez a földrajzi, demográfiai és vallási szempontból sokszínű ország – tízszer akkora, mint Magyarország, lakossága mintegy 210 millió. Vannak területek, ahol a muszlimok és keresztények békében élnek egymás mellett, de elsősorban az északi és déli muszlim, valamint a keresztény közösségek között évtizedek óta súlyos vallási és etnikai konfliktus zajlik, mely 2026-re elcsendesedés helyett intenzívebbé vált. A keresztényeket az iszlám katonák és a fulani fegyveres pásztorok rendszeresen támadják, ami „csendes népiirtásként” vált ismertté. 2009 óta keresztény templomok és keresztény iskolák ezreit rombolták le, és előfordul, hogy egész falvakat mészárolnak le. Céljuk az iszlám törvénykezés kiterjesztése, valamint a föld és a vízforrások megszerzése. 2023-ban a világszerte meggyilkolt keresztények 82%-a Nigériában hunyt el, így az ország a hívők számára a legveszélyesebb hely a világon. Az ünnepi istentiszteleten hallottuk, hogy Nigériában keresztények milliói szenvednek a szegénységtől, üldöztetéstől és élnek rettegésben. Ők hívtak minket közös imádságra és arra, hogy menjünk együtt, találjunk megnyugvást lelkünknek Istennél. Osszuk meg egymással terheinket, és nyerjünk újult erőt az egységben! Éljük át mindannyian az összetartozás érzését, hiszen egyek vagyunk Krisztus szeretetében.

Nagyszerű érzés egységben lenni sok millió keresztény testvérrel és tudni, hogy Jézus ígérete ma is igaz: „... *ha közületek ketten egyetértenek a földön abban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.*” (Mt 18,19-20)

Bálintné Kis Beáta, gyülekezeti tag

Túrmezei Erzsébet: Elindulni a kereszt alól

Boldog titok: a Golgotán
kezdhetek el minden napot,
megköszönve a meghálálhatatlan,
csodálatos áldozatot...
s akkor csupa fény lesz a reggelem,
minden úton ez a fény jár velem.

Hisz bűntéher és gondteher
lehull és ottmarad
a szabadulást hirdető
krisztuskereszt alatt!
Szabad szívvel, kézzel
indulhatok,
ha várnak rám az új feladatok.

Biztatóbb, szebb és boldogabb
új reggel lehet-e:
elindulni, mint Isten
megváltott gyermeke,
kinek szíve szeretetről dalol,
a Golgotáról, a kereszt alól.

Gondolatok a vers nyomán

„A nagy mélységből szüntelen, hozzád kiáltok Istenem” – hangzik a jól ismert ének (EKE 24). Vajon lehet-e örülni a Golgotának, egy keresztnek, amikor az egy rettenetes kízóeszköz volt. Miért is kell gondolni rá, foglalkozni vele? Azért, mert a kereszt összeköti a mennyet és a földet. Az ember a földön él, a kereszt lábánál éljük a mindennapjainkat. Ha Jézussal élő kapcsolatunk van,

akkor a keresztnak óriási jelentősége van az életünkben. Mert a kereszten Jézus szenvedett, és értünk szenvedett. A Jézussal való kapcsolat mennyei. Jézus már nincs a kereszten, de Szentlelke által velünk van, hiszen megígérte: **„...és íme én veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig.”** (Mt 28,20) A kereszt emlékeztet, soha nem szabad elfelejtenünk, mit tett Jézus értünk, a megváltásunkért, hogy örök életünk legyen.

Ahogy a vers szerzője tanácsolja, a kereszt alól érdemes elindulni minden napon. Minden gondomat, döntésemet, bűnömet, mulasztásomat oda kell vinni a kereszt alá, Jézus lábaihoz. És persze örömet is. Minden nap, minden reggel! Ha így teszek, akkor lesz áldott a napom. Bizony sokszor elfeledkezünk erről, hogy ez az egyedüli megoldás az életünkre: Jézus lábaihoz borulni, tőle kérni el mindent, vele indulni el, vele járni. Hiszem, hogy mindent tőle kapunk. Emberi ésszel ez sokszor felfoghatatlan. De milyen jó, hogy el lehet ezt hinni, hiszen Isten megváltott gyermeke vagyok, tőle várjak mindent.

Ha a kereszt alól, azaz vele kezdem a napom, kérem az áldását a dolgaimra, akkor vagyok jó helyen. Isten végtelen türelmével tanítgat egy életen át, hogy csak nála kaphatom meg azt a megnyugvást, megelégedettséget, amit senki más nem adhat meg rajta kívül. Csak akkor lehet áldott életet élni, ha újra és újra visszatérek a kereszt alá, és vele indulok el. Bocsáss meg Uram, ha sokszor elfelejtem, hol a helyem, és megyek a magam feje után! De ha a kereszt alól indulok el, akkor „minden” rendben van, minden rendben lesz! Úgy lesz, ahogy ő akarja. És ez a legjobb nekünk. Ez az a „boldog titok”, ami kimondhatatlan örömet ad!

Hálás szívvel köszönöm meg Jézusnak a keresztet. És megköszönöm Istennek a figyelmeztetését: Engem kérdezz, tőlem kérj el mindent, velem indulj, velem járj! És van egy nagy feladatunk is nekünk hívőknek: Jézushoz hívni másokat is.

Bertóthyiné dr. Végvári Erzsébet, presbiter

Szent Ágoston a boldogságról

Értekezésében Szent Ágoston a boldogságot a szó köznapi értelmében kezdi vizsgálni, és nem mint a jézusi boldogmondásokból ismert, örökléthez vezető utat, ám végül mégis ehhez jut el. A mindennapokban megtapasztalt boldogság egy örömteli érzés, amely legtöbbször hamar el is múlik. Mélyebb értelemben azonban az életével teljesen elégedett és az elégedettség érzésétől áthatott emberre mondhatjuk azt, hogy boldog. Szent Ágoston ennek a mélyebb értelemnek az összetevőit tárgyalja a boldog életről írt párbeszédében.

A három napon át, nyolc résztvevővel (anyja, testvére, tanítványai, unokatestvérei és fia) folyó megbeszélés első témája a test és a lélek táplálékai. Mit kell megszereznie annak az embernek, aki boldog akar lenni? Hiszen mindenki boldogtalan, aki nem rendelkezik azzal, amire vágyik. Ám ha valaki a szó mélyebb értelmében szeretne boldog lenni, valami olyat kell megszereznie, ami maradandó, amit nem kell féltene, amit a sors megpróbáltatásai nem tudnak elragadni tőle. Egyedül Isten örökkévaló, aki tehát Istent bírja magában, az boldog. Igen, de kiben lakozik Isten? A beszélgetés résztvevői megegyeznek, hogy abban lakozik Isten, aki Isten akarata szerint cselekszik, de az anya hozzáteszi még, hogy abban, akinek nem tisztátalan a szelleme. Így a második napon ezt vitatják meg: kinek nem tisztátalan a szelleme? Egyáltalán, mit jelent a tisztátalan szellem?

Bár a „tisztátalan szellem” kifejezés jelentheti azt is, ami kívülről hatol a lélekbe és megzavarja azt, itt olyan lélekre utal, amelyet hibák, tévelygések szennyeznek be – ez a résztvevők megbeszélésének a tárgya. Az anya rögtön leszögezi, hogy annak nem tisztátalan a szelleme, aki tisztán él: aki Isten felé törekszik és egyedül hozzá igazodik. Felmerül azonban a kérdés, hogy aki Isten felé törekszik, aki Istent keresi, arról elmondható-e, hogy benne lakozik Isten. Mindannyian elfogadják, hogy aki helyesen él, aki keresi Istent, azzal szemben Isten kegyes, és akivel Isten kegyes, az boldog. Pedig aki keres, az még nincsen birtokában annak, amire vágyik! Eszerint az is boldog, aki nem rendelkezik azzal, amit szeretne elérni? Az anya emlékeztet rá, hogy nem lehet boldog az, aki még nem rendelkezik azzal, amit szeretne. A kérdés tehát most ez: nem mindenki boldog, aki iránt Isten kegyes? Ez lesz a megbeszélés középpontjában a harmadik napon.

Egyetértés van afelől, hogy boldog az, aki nem szenved hiányt abban, amit szeretne birtokolni, és afelől is, hogy nincsen köztes állapot boldogság és boldogtalanság között. Ilyen egyszerű lenne a dolog? Trigetius szerint ugyanis minden nélkülöző boldogtalan, de látható, hogy mégsem mindenki boldog, aki nem nélkülöz. Szent Ágoston: *„Sok ember bőségben él, minden elérhető számukra, mégis nehéz az életük.”* Lartidianus mutat rá a megoldásra: *„A legnagyobb és legnyomorúságosabb szűkölködés, ha valaki híjával van a bölcsességnek. Aki nem nélkülözi a bölcsességet, az semmit sem nélkülözhet.”* Kulcsfontosságú tehát a bölcsesség. Szent Ágoston szerint a bölcsesség *„nem más, mint a lélek mértéke, a lélek az ő segítségével tartja magát egyensúlyban.”* Hogyan lehet bölcsességre szert tenni? Azonnal meg is adja a választ: *„Isten fia nem más, mint Isten bölcsessége.”* **„Én vagyok az igazság...”** – mondta Jézus. (Jn 17,6) A bölcsesség tehát azonos az igazsággal. A bölcsességet, a lélek mértékét, csak az isteni igazság – a teljes, nem rész szerinti igazság – révén lehet megszerezni. Aki tehát ezen az igazságon át eljut a legfőbb mértékhez, az lehet boldog. Isten lakozik mindenkiben, aki boldog – ez az ágostoni eszmefuttatás végső következtetése.

Az igazsághoz Isten igéjének megismerésén keresztül, értelmünk segítségével tudunk eljutni. A bölcsességgel teli boldogság ebben az értelemben mégsem egyszerűen ismeret, nem is csupán érzés. A hit több, mint tudás és érzés – Istennel való mély kapcsolat, egy olyan bizonyosság, amelynek tettekben kell valóra válnia. Ismerjük Jakab apostol kijelentését: **„Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.”** (Jak 2,26) Az igazi hit élő – megmutatkozik tettekben, a cselekedetek teszik teljessé és valóságossá. Laczkó Géza Rákóczi Ferencről írt nagyszabású életrajzi regényében Batthyány II. Ádám így nyilatkozik: *„Én azt hiszem, az élet: tett! Tenni, amire születünk, kedvvel tenni, az Égtől ránk szabott kötelességből földi örömet csinálni akkor is, ha ez az öröm néha ürröm.”*

Ujszászi Zsuzsanna, gyülekezeti tag

Négy éve az Emmaus Szeretetotthonban

Az évek úgy elrepültek, hogy észre sem vettem. Igaz, mielőtt ide érkeztem, nagyon nehéz napokat, hónapokat éltem át a kórházban. Itt valahogy megpihent a testem és a lelkem is, pedig azelőtt nem voltam az Isten

közelségében. Nem foglalkoztam a hittel. A Biblia csak itt vált minden nap olvasott könyvé. Itt lettek az ima és az ének segítőtársaim, az életem útítársai. Nagyon sok segítséget kaptam lelkész úr és az Emmausban lakó hittestvérektől, akik segítettek egy magocska elvetésében, abban a reményben, hogy a magocska termőtalajt talál, és lassan fává nő, bontogatja szirmait, és egy-egy érett gyümölcsöt is terem.

Tehát leírhatom, hogy jól érzem magam itt az idős sorstársaimmal a szeretet otthonában, mert mindent megkapok a vezetőktől, hitoktatóktól, a fejlesztő foglalkozást tartótól, nővérektől, takarítóktól, karbantartóktól, egyszóval az intézmény minden dolgozójától. Köszönet és hála nekik, mert ők segítenek életünk elviselésében, segítenek életünket szebbé, boldogabbá tenni. Igyekszem részt venni a foglalkozásokon, akár testi vagy lelki jellegű, hogy szellemi életem ne romoljon tovább. Ez a gyarapodásomat szolgálja és napjaim így színesebbek.

Kapcsolatom lakótársaimmal, az értünk dolgozókkal és gyülekezeti tagokkal – úgy érzem – elfogadható. Szívesen veszek részt a gyülekezeti alkalmakon, csendesnapokon, kirándulásokon, ha mozgásom nem gátol benne.

Azt tudom, hogy jó helyre érkeztem, jelenleg is jól érzem magam. Imádkozom azért, hogy az elvetett magocska gyümölcsöt teremjen, és az ének szerint most már én is mondhatom: „Vezess Jézusom, Véled indulok” a keskeny út felé.

Szeretettel: Nagy Lászlóné, az Emmaus lakója

Szentföldi körkép: Getsemane-kert

Képzeljünk el egy kellemes, gondozott olajfa ligetet, ahol helyelközzel el lehet bújni a tűző nap sugarai elől. Igaz, ezek a fák nem olyan terebélyesek, és az árnyékuk sem akkora, mint a mi lombhullatóinké.

Van azonban egy hatalmas, közel háromezer éves Matuzsálem, amelyet kerítéssel óvnak a bántó kezekről. Önkéntelenül is arra gondol az ember, hogy ez a fa itt állt akkor is, amikor Jézus beszélgetett, evett a tanítványaival, amikor kinyilatkoztatta, ki ő valójában. Leginkább mégis az út szíven, hogy ez a fa volt az egyetlen, aki jelen volt emberi létének legmélyebb gyötrelmeinél. Hiszen hiába kérte barátait, hogy legyenek mellette, ők aludtak.

Mert Jézus emberi mivolta leginkább itt jelent meg. Éjszaka, egyedül a kínzó félelmeivel. A halálfélelem, a magány volt csak mellette, no és az a tudat, hogy el kell szakadnia az Atyától, ha átveszi magára a bűneinket. Ez pedig soha nem történt meg vele, vagyis ő is ugyanúgy rettegett ettől az ismeretlentől, mint ahogy mi félünk a magunk árnyaitól. Mekkora volt a kísértés, hogy mégse tegye ezt meg! Akkor volt a küzdelem, hogy vért verejtékezett. Vajon segíthettek volna a tanítványok a döntésében? Aligha. Ha magamból indulok ki, fel sem fogták, valójában ki ő és mit tesz értük. Szerették, tisztelték, elismerték. De csak a halála és feltámadása után döbrentek rá arra, ki Jézus valójában. Addig háromszor is megtagadták, azután már életüket is feláldozták érte.

A Getsemane-kert éjszakája a legnagyobb bizonyosság arra, hogy az ember **félhet, szoronghat és küzdhet**, mégis képes **szabadon dönteni a jó és az Istentől kapott küldetése mellett**. Ez az **éjszaka az engedelmesség és a feltétlen bizalom, a teljes önátadás éjszakája volt**. Ez volt az egyetlen mentsvárunk, az egyetlen lehetőségünk. Hála, hála, hála érte Uram!

„A teljes szeretet pedig kiűzi a félelmet.” (1Ján 4,18) Ezt az Istentől jövő békességet kívánom mindannyiunk életébe!

Dr. Bakk Judit, gyülekezeti tag

Húsvéti rejtvény

A megfejtéseket lezárt borítékban, névvel és telefonszámmal ellátva kérjük a bejáratnál elhelyezett gyűjtőládába dobni! A megfejtők között a megfejtéssel kapcsolatos, értékes ajándécsomagot sorsolunk ki! Tartalmas szórakozást kívánunk!

1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												
12.												
13.												

1. Ő építi újra Jeruzsálemet
2. A bölcsesség asszonya

3. Újszövetségi, ősegyházi próféta, a Szentlélek szócsöve
4. a 4. római császár
5. A hely, ahol a Kr.e. 13. században a héber törzsek letelepedtek
6. Dávid barátja
7. A kevés prófétanők egyike
8. Az 1.bíra
9. Káin leszármazottja, Lámek lánya
10. Jonatán fia
11. A kispróféták egyike
12. Júda királya, nagy vallási reformer
13. Próféta és bíra, Izrael anyja

Információ

Ünnepi alkalmak:

- április 2. (cs) 17:00** nagycsütörtöki istentisztelet
- április 3. (p) 17:00** nagypénteki istentisztelet passióolvasással
- április 5. (v) 9:00** húsvéti istentisztelet
- április 6. (h) 9:00** húsvéti istentisztelet

Közelgő gyülekezeti eseményeink:

- május 9. (sz)** egyházkerületi családi nap (Nyíregyháza)

Rendszeres gyülekezeti alkalmak:

Szerda:	16:00	imaóra
Csütörtök:	18:00	bibliaóra
Péntek:	17:00	esti istentisztelet
Péntek:	18:00	ifjúsági óra
Vasárnap:	9:00	istentisztelet gyermekfoglalkozással
Minden hó 3. hétfő:	17:00	női kör (Információ: Kovácsné Bertóthy Noémi,
tel.: +36203927475)

Minden hó 3. szerda: 18:00 férfi kör (Információ: Magyar Tamás, tel.: +36306688729)

Felnőtt keresztelezésre való felkészítés, keresztelő, esketés, temetés, egyéni gyónás és személyes beszélgetés esetén információ: Bozorády András lelkész, telefon: +36208243085

Anyakönyvi események (2025. december 1. – 2026. február 28.):

Keresztelezés:

Fekete Martin

Temetés:

Vajda Gábor, Gavola Gábor, Somogyi Zoltánné, Helmeczy Gáborné, Pányiszkó András, Mezősi János, Dévényi Margit

Számlaszámok:

Emmausért Alapítvány: 11744003-20934312

Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség: 11744003-20946856

1 %-os felajánlásokhoz:

Magyarországi Evangélikus Egyház: 0035 – technikai szám

Emmausért Alapítvány adószáma: 1881104-2-15

Köszönjük a gyülekezet működésére szánt adományokat!

Források:

A borítón Munkácsy Mihály: Krisztus Pilátus előtt című alkotása látható (Déry Múzeum)

Túrmezei Erzsébet versének forrása: <https://www.istenesversek.hu/turmezei-erzsebet-aki-helyett-a-krisztus-verezett/>

Túrmezei Erzsébet „Elindulni a kereszt alól” című verse mellett látható kép Keczkó Pál püspök beiktatásáról készült: Evangélikus Információs Szolgálat / Magyarai Márton

A Szent Ágostonról szóló cikk forrása: Szent Ágoston: A boldog életéről. Bp. 1989. Európa Könyvkiadó

Kiadja a Nyíregyházi Emmaus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

A kiadásért felelős: Bozorády András lelkész

Szerkesztőbizottság: dr. Bakk Judit, dr. Bálintné Kis Beáta, Ujszászi Zsuzsanna,
dr. Simon Attila (felelős szerkesztő)

Megjelenik évente négy alkalommal. Készült 150 példányban.

A hírlevél önkéntes munkával készül. Köszönjük a nyomdaköltséghez való hozzájárulásokat!

